

ЛЕНІНЕЦЬ

Орган Ново-Миргородського РК Комуністичної партії
України та районної Ради депутатів трудящих
Кіровоградської області

№ 149 (3244)

СЕРЕДА

17

ГРУДНЯ

1958 р.

Ціна 15 коп.

про Пленум Центрального Комітету
Комуністичної партії Радянського Союзу

15 грудня 1958 року відкрився Пленум Центрального Комітету КПРС.

Пленум заслухав доповідь Першого секретаря ЦК КПРС товариша М. С. ХРУЩОВА «Підсумки розвитку сільського господарства за останні п'ять років і завдання дальшого збільшення виробництва сільськогосподарських продуктів». Пленум ЦК КПРС продовжує свою роботу.

Почин дніпропетровців кличе вперед

Трудівники колгоспних ланів одноставно підтримують намічені в тезах доповіді М. С. Хрущова великі і відповідальні завдання—добитися такого зростання сільськогосподарського виробництва, яке дасть змогу в достатку забезпечити населення продуктами харчування в широкому асортименті, високої якості і задовольнити всі інші потреби держави в сільськогосподарських продуктах. На перший план висувається питання підвищення продуктивності праці, скорочення затрат праці та коштів на виробництво одиниці продукції.

Хлібороби Дніпропетровської області вже тепер приступили до здійснення величезних накреслень партії. На весь Радянський Союз пролунав їх заклик—розгорнути соціалістичне змагання за одержання в першому році семирічки високого врожаю кукурудзи, соняшників та інших просапних культур, за широке впровадження комплексної механізації вирощування цих культур на всіх площах посіву, за значне збільшення виробництва зерна, м'яса, молока та інших продуктів.

У нинішньому році колгоспи нашого району виростили і зібрали високий урожай кукурудзи—цінної зернофуражної культури. Завдяки цьому створено міцну кормову базу для громадського тваринництва. Лише кукурудзяного силосу закладено майже вдвічі більше, ніж торік. Наші механізатори палко підтримали заклик знатної тракторної бригади О. Гіталова і на сотнях гектарів виростили високий урожай зеленої маси кукурудзи. Трактористи Олександр Лоскул та Іван Данілов з колгоспу імені Леніна виростили і зібрали на силос по 400 центнерів кукурудзи на кожному з 100 гектарів посіву.

Патріотичний почин дніпропетровських хліборобів кличе до нових успіхів у справі збільшення виробництва зерна. У сільгоспартії імені Сталіна створено чотири агрегати комплексного вирощування кукурудзи. За досвідченими трактористами закріпили машини та необхідний інвентар. Механізатори дали слово забезпечити

комплексний обробіток кукурудзи на площі 767 гектарів і виростити високий урожай качанів та зеленої маси. Такі агрегати вже створено в колгоспах імені Жданова, імені Свердлова, імені Леніна та в інших. Але до цього часу ще нічого не зробили по запровадженню цінного починання гіталовців у колгоспах імені Куйбишева, імені Шевченка, імені Мічуріна. Чого ж чекають тут агрономи, керівники тракторних бригад та правління колгоспів?

Дніпропетровські механізатори вже тепер завершують ремонт машин, виготовлення необхідного інвентаря, вивозять на поля чергунів, з розрахунку по 8—10 тонн на кожний гектар, готують посівне насіння кукурудзи. Організували вивчення механізаторами суміжних професій з тим, щоб тракторист досконало володів спеціальностями сівача, комбайнера.

Як же ці заходи впроваджуються в життя у колгоспах нашого району? Треба сказати правду, що не все ще гаразд у справі підготовки до комплексної механізації вирощування кукурудзи. Працівники райсільгоспінспекції недостатньо надають допомогу правлінням колгоспів, не перевіряють на місцях стану справ підготовки машин, інвентаря. Чомусь не викликає тривоги у начальника інспекції О. Швеця та головного агронома В. Мілютіна і те, що до цього часу в ряді колгоспів повністю не засіяно посівне насіння кукурудзи. А по даних районної насінної станції немає ще в районі жодного центнера кондиційного насіння цієї культури. В окремих колгоспах досі не створено ланок по вивезенню чергунів на поля. Не все гаразд і з підготовкою кадрів механізаторів.

Правління колгоспів, первинні партійні організації, спеціалісти райсільгоспінспекції та колгоспів зобов'язані мобілізувати всіх колгоспників та механізаторів і всемірно розгорнути соціалістичне змагання за почином трудівників Дніпропетровської області. Проведемо в 1959 році повну механізацію вирощування просапних культур і насамперед кукурудзи!

Пам'ятник В. І. Леніну

У центрі високогірного району Вірменії—Веді відкрито пам'ятник В. І. Леніну. На високому постаменті з сірого базальту встановлено триметрову фігуру Володимира Ілліча.

Назустріч ХХІ з'їздові КПРС

За успіхи в соціалістичному змаганні ім'я Івана Трохимовича Майоренка занесене на районну Дошку пошани. Іван Трохимович працює шофером у Ново-Миргородській ремонтно-технічній станції. Свою професію гаряче любить, в зразковому стані утримує автомашину. Це й дозволяє йому виконувати денні завдання на 150—180 процентів.

На знімку: І. Т. Майоренко.

Дружна робота

Сад у колгоспі імені Карла Маркса займає 53 гектари. Про високий урожай фруктів члени садівничої бригади дбають уже сьогодні. Проводиться догляд за деревами, знищуються шкідники.

Дружно працюють члени садівничої бригади Віктор Мельниченко, Володимир Тільний, комсомолець Володимир Самойленко. Особливо слід відмітити ланкову Марію Макогон, яка добре організувала працю людей.

С. ГАНУЛ,
бригадир-садовод.

Змагання зв'язківців

Листоноші Ново-Миргородської райконтори зв'язку все ширше розгортають змагання за достойну зустріч ХХІ з'їзду Комуністичної партії. Набагато перевищує місячні завдання по продажу літератури, поштових знаків, газет листоноша Раїса Бунчук. Успішно виконує свої зобов'язання працівниця переказного відділу райконтори зв'язку Тамара Морозова.

Серед сільських поштових відділень кращих показників у передз'їздовському змаганні домагаються зв'язківці села Лікарево.

М. ЗІНЧЕНКО,
працівник райконтори зв'язку.

Щоб техніка не простоювала

Кожна радянська людина готує трудові подарунки наступному ХХІ з'їздові КПРС. В дні трудової вахти я дав слово виконувати денні завдання на 150 процентів, не допускати простоїв транспорту.

Працюю електриком у Ново-Миргородській автороті. Ремонтую електрообладнання автомобілів, допомагаю шоферам у зразковому стані утримувати техніку. Денні завдання, як правило, виконую на 160—170 процентів. Це й буде моїм подарунком ХХІ з'їздові Комуністичної партії.

В. НЕГАРА,
кандидат у члени КПРС.

Кілька років тому Петро Васильович Кожанов прийшов працювати у Ново-Миргородській держмлин. Спочатку був робітником, а зараз працює вальцювальником, керує зміною. В змаганні на честь ХХІ з'їзду Комуністичної партії П. В. Кожанов подає добрий приклад, весь час перевищує завдання.

На знімку: П. В. Кожанов.

Річний план—достроково

З честю виконують взяті соціалістичні зобов'язання працівники олійницького цеху промислової артілі «По ленінському шляху». Вони достроково виконали річний план. До кінця нинішнього року буде випущено додатково продукції на суму 80 тисяч карбованців.

Старанно працюють старші майстри Г. Гребенюк, І. Мащенко, моторист М. Панасенко, вибійник В. Шадлов та інші.

Б. ОСТРОВСЬКИЙ,
голова правління промислової артілі «По ленінському шляху».

Сесія районної Ради

Днями ХІ сесія районної Ради депутатів трудящих шостого скликання заслухала звіт виконкомом районної Ради про роботу в 1958 році. З доповіддю виступив голова виконкому Г. П. Шарпінський.

Перетворюючи в життя мудрі накреслення Комуністичної партії та Радянського уряду, трудящі колгоспів та підприємств району в 1958 році значно більше виробили зерна, цукрових буряків, м'яса, молока та інших продуктів сільськогосподарського та промислового виробництва. Виконком районної Ради, його відділи і всі депутати у своїй повсякденній діяльності спиралась на маси колгоспників, робітників і службовців, допомагали їм у виконанні важливих державних і господарських завдань.

Доповідач звернув увагу на недоліки в роботі виконкому та відділів. Зокрема підкреслив, що не всі рішення, які приймалися на засіданнях виконкому, виконували як слід окремі відділи, правління колгоспів та

виконкоми сільських Рад. Райфінвідділ недостатньо бореться за виконання районного бюджету, райспоживспілка не турбується про завезення у віддалені села товарів першої потреби. Відділ по будівництву в колгоспах погано здійснював контроль за роботою Міжколгоспбуду, а це привело до розтягування строків будівництва господарських приміщень у колгоспах. Відділ народної освіти та виконкоми окремих сільських Рад не домогалися повного переведу всіх шкіл на однозмінне навчання. Ще незадовільно поставлена в районі робота закладів культури. Відділ культури не дбає про прискорення будівництва клубів та бібліотек в Канежі, Шпаково, Бровково та в інших селах. Райконтора зв'язку не виконала плану радіофікації населених пунктів і наполовину. За рік жодного колгоспу не телефонізовано. Начальник контори А. Зінченко весь час обіцяє поліпшити роботу зв'язку в районі, але нічого не

зробив, щоб виконати свої обіцянки.

В обговоренні доповіді взяли участь В. Бориско—голова правління промартілі «П'ятирічка», М. Цветков—начальник райвідділення міліції, М. Гордейко—завідуючий Панчівським відділенням РТС, П. Бантиш—голова Панчівської сільради, Г. Безвужко—секретар райкому КП України та інші, які внесли цінні пропозиції та зауваження, спрямовані на подальше поліпшення роботи виконкому. Зокрема було внесено конкретні і важливі пропозиції по завершенню електрифікації та радіофікації району, поліпшенню шляхового та культурного будівництва в першому році семирічки.

Сесія прийняла розгорнуту постанову, в якій намічено заходи дальшого поліпшення роботи виконкому районної та сільських Рад у справі мобілізації трудящих на перетворення в життя семирічного плану розвитку народного господарства.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ

На вирішальних ділянках

Труidвники сільськогосподарської артілі імені Свердлова наполегливо борються за різке збільшення виробництва продуктів рільництва й тваринництва, за подолання відставання в розвитку окремих галузей колгоспного виробництва. Палко схвалюючи тези доповіді товариша М. С. Хрушова «Контрольні цифри розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 роки», хлібороби ще ширше розгортають соціалістичне змагання за високий урожай, підвищення продуктивності громадської худоби.

На обліку в первинній парт-організації колгоспу 19 членів і кандидатів у члени КПРС. Парторганізація dbae про правильну розстановку комуністів на важливих ділянках колгоспного виробництва.

В нових умовах, коли потужна сільськогосподарська техніка перейшла в колгоспи, парторганізація приділила величезну увагу тракторній бригаді. Помічником бригадира механізаторів працює молодий комуніст Борис Крикотенко. Він налагодив чіткий контроль за якісним виконанням робіт. Як агітатор виступає з бесідами, розповідає механізаторам про передовиків змагання, про життя Батьківщини та про події за рубежом.

Варто навести такий приклад. Коли вирішувався успіх на оранці зябу, парторганізація разом з правлінням колгоспу розробила конкретні заходи матеріального заохочення механізаторів. Трактористам і причіплювачам, які перевиконували змінні норми на піднятті зябу, вручалися грошові премії. Агітатор Б. Крикотенко підсумовував наслідки змагання, слідкував за виконанням графіка оранки, вручав передовому агрегатові перехідний червоний прапорець. Все це дало позитивні наслідки.

В тракторній бригаді сумлінно працює комуніст Гарасим Іванович Чижма. Закріплений трактор «Універсал» він утри-

мує в зразковому порядку. На сівбі цукрових буряків, на догляді за рослинами та під час проведення інших важливих робіт завжди перевиконував норми, боровся за високу якість.

Причіплювачем біля трактора «С-80» працює кандидат в члени КПРС Георгій Янушев. Не було жодного випадку, щоб він не з'явився до трактора або допустив неякісне виконання роботи.

Зимівля громадської худоби—найвідповідальніший період у роботі тваринників. Парторганізація потурбувалася про те, щоб на тваринницьких фермах працювало якомога більше комуністів.

Член КПРС Олександр Колотило трудиться зоотехніком, добре знає свою справу. Більшість свого робочого часу він проводить безпосередньо на тваринницьких фермах, практично організовує боротьбу за підвищення продуктивності худоби. Олександр Колотило проводить бесіди серед тваринників, поширює крайній досвід. Молочно-товарною фермою завідує член КПРС Дмитро Неживий. Комуніст Василь Ганул працює на підвезенні кормів до ферми, подає добрий приклад всім їздовим.

Деякий час тому не ладилась справа на свинарській фермі. Завідуючий нею Іван Яворський погано керував роботою свинарок, занедбав дисципліну. Це викликало законну тривогу у комуністів. Після звітно-виборних партійних зборів завідувати свинофермою було по-слано комуніста Юхима Чижму. І треба сказати, що він навів порядок на свинофермі.

Працюють комуністи і на інших важливих ділянках колгоспного виробництва. І всюди вони виступають організаторами змагання колгоспників за успішне здійснення накресленого Комуністичної партії по дальшому піднесенню всіх галузей сільського господарства.

Н. ГРУЗІН,
секретар парторганізації.

Ровенська область. У Березнівському районі працюють 12 політшкіл, 11 гуртків по вивченню історії партії, два гуртки по вивченню основ марксизму-ленінізму і гуртки по вивченню економіки промисловості та сільського господарства. Всього різними формами партійної освіти охоплено 1500 чоловік.

На фото: завідувачий кабінетом політичної освіти райкому партії В. В. Павлюк консультує пропагандиста гуртка по вивченню історії КПРС другого року навчання директора Лизянської семіричної школи Є. Д. Попову.

Фото О. Платонова

(Фотохроніка РТАУ).

Вивчаємо історію рідної партії

У нашому гуртку по вивченню історії Комуністичної партії заняття відбуваються регулярно. Дня навчання я завжди чекаю з нетерпінням. І ось чому.

Цілий тиждень проходить від заняття до заняття. За цей час багато почуєш по радіо або довідаєшся з газет про події в нашій країні і становище за рубежом. І хочеться тобі поділитися думками про них. І ось найкраще це можна зробити перед початком першої навчальної години. Тому ми і сходимося до школи, де проводиться заняття, заздалегідь і витрачаємо на такі бесіди чи своєрідні політінформації не більше половини години.

В цей час можна почути розмову і про радянських штучних супутників Землі, і про китобійну флотилію «Слава», і про становище на острові Тайвань. Нерідко керівник гуртка Володимир Корнійович Омельчук комусь із найбільш підготовлених товаришів пропонує якусь тему для чергової політінформації. Так, недавно з інформаціями про події в нашій країні і за кордоном виступали голова Лікарівської сільської Ради С. Северенчук і медпрацівник А. Олійник.

Нарешті, настає навчальна година. Пропагандист Омельчук приступає до розповіді.

Що нам, всім слухачам, подобається в його практиці? По-перше, він завжди добре підготовлений, викладає матеріал цілком вільно, захоплює, наче бесідує з кожним зокрема.

По-друге, свою розповідь він обов'язково пересипає прикладами. Згадаємо хоч би і заняття по розділу (з теми №3) «IV—V з'їзди РСДРП. Причини поразки і уроки революції 1905—1907 років».

У свій час пропагандист В. К. Омельчук, як викладач історії, займався вивченням минулого нашого району. Йому стало відомо, що початок 1905 року відзначився наростанням революційного руху і в Ново-Миргороді, що після подій 9 січня 1905 року з'явилося у Ново-Миргороді чимало листівок, написаних від руки під копірку, із закликом: «Смерть царю и его приспешникам!» Цей приклад нам і навів Володимир Корнійович.

Слухаємо розповідь уважно. В певних місцях Володимир Корнійович говорить повагом і всі встигають занотувувати головну думку в зошитах. Укінці другої навчальної години закріплюємо в пам'яті новий матеріал: пропагандист запитує, а ми відповідаємо.

Не пропускають і своєчасно з'являються на заняття слухачі свинарка Марія Мірошничен-

ко, медпрацівник Ананій Олійник, зоотехнік (він же і секретар первинної партійної організації) Василь Щербина, голова сільської Ради Степан Северенчук, голова колгоспу Іван Бондаренко. Вони ж і встигають краще від інших, беруть активну участь в обговоренні того чи іншого питання.

Судячи по собі, можу сказати, що і всі інші слухачі відчували приємне задоволення після кожного заняття, від однієї думки, що на сьогодні твої знання стали більш ширшими, що тобі в твоєму житті і роботі ці знання завжди допоможуть.

Шкода тільки, що серед слухачів знайшлися люди, які записалися в гурток, а вчаться недосить добре і нерідко навіть зовсім не з'являються на заняття. До таких можна віднести комуніста Флора Міронова. Заняття він пропускає без поважних причин, а коли йому про це нагадують, то він обов'язково посилається на якусь об'єктивну причину.

Дуже добре було б, якби у нас під руками були нові підручники по історії КПРС та спеціальні альбоми з цього курсу.

Петро ЧЕРНИЙ,
слухач гуртка по вивченню історії КПРС при парт-організації колгоспу «Шлях Леніна».

Після двадцятого

Близько трьох років минуло з того часу, як відбувся історичний XX з'їзд КПРС, а як багато відрадних змін сталося у соціалістичному сільському господарстві, у всьому житті людей колгоспного села! В цьому можна переконатися на кожному кроці, у кожному куточку нашої землі. Завітайте хоч би і в колгосп імені Фрунзе, і ви побачите, що невтомні трудівники його ланів і ферм, здійснюючи величезні накреслення партії, добились справді переконливих успіхів.

В 1955 році у нас на садби стояли стаїна на 50 голів, телятник на стільки ж голів, свинарник на 200 голів, пташник. Все це були будівлі із глини, вкриті соломом і, звичайно, нетишові. Був на той час типовим тільки один-однісінький корівник на 100 голів, укритий шифером.

В порівняно короткий строк ми побудували типовий свинарник на 300 голів, стіни якого

цеглові, а дах з шиферу, обладнали його підвісною дорогою та заводським кормозапарником.

Звели з довговічних матеріалів типовий корівник на 100 голів і також обладнали підвісною дорогою. Крім того, сюди підведено воду і незабаром будуть встановлені автопоїлки.

Споруджено водонапірну башту з таким розрахунком, щоб воду можна було подавати не лише до існуючих тваринницьких приміщень, а й до тих, що будуть у майбутньому. Повністю механізовано водопостачання старого типового корівника. Наступної весни забезпечимо водою новий свинарник.

У нас був один ставок з водним дзеркалом 15 гектарів. Тепер ми будемо ще один, на дев'ять гектарів більший.

До 1956 року в колгоспі імені Фрунзе була тільки одна автомашинка. Після з'їзду партії ми змогли купити у держави три потужні вантажні

автомобілі і один легковий. У другій віддаленій бригаді поставили новий клуб на 150 місць.

Сподіваємось до нового року завершити радіофікацію хат колгоспників. Для цього у нас є всі необхідні матеріали.

Електростанція наша (на базі ДТ-54), яку придбали у 1957 році, знаходиться в новій будівлі з плаку і цементу. Поки що вона освітлює всі тваринницькі приміщення і контору колгоспу. Зараз монтажна бригада ставить по селу стовпи. Скоро в хатах колгоспників засвітитися електрика.

Нарешті, у 1958 році у зв'язку з реорганізацією машинно-тракторних станцій колгосп закупив 6 тракторів, 2 зернових і один бурякозбиральний комбайн, картоплесаджалку і сільськогосподарський інвентар.

За час, що минув після XX з'їзду партії, усі галузі колгоспного виробництва невпинно піднімалися вгору і відповідно зростали доходи. Якщо, наприклад, у 1955 році молока

було вироблено на сто гектарів сільськогосподарських угідь 102 центнери, або на фуражну корову 1506 літрів, то в 1957 році цієї продукції фрунзенці одержали відповідно 198,4 і 2341. За 11 місяців поточного року ми вже маємо по 213 центнерів молока на сто гектарів земель, або 2257 літрів на фуражну корову.

Виробництво м'яса збільшилося з 18,8 центнера на сто гектарів угідь до 28. Колгосп досяг безсумнівних успіхів і у вирощенні всіх без винятку сільськогосподарських культур.

Наші успіхи, як у дзеркалі, відбиваються в загальних доходах колгоспу. Причому, особливо вони здаються різкими, коли взяти до уваги 1953 і нинішній роки. Тоді ми мали 341.831 карбованець доходу, а цього року в колгоспну касу надійшло півтора мільйона карбованців, із них від рільництва—900.446 карбованців, від тваринництва—420 тисяч, від допоміжних галузей—179 тисяч карбованців.

Ми добре усвідомлюємо, що використовуємо далеко і далеко не всі багатющі можливості і резерви. Та взяти хоч би і виробництво м'яса і особливо свинини. Воно відстає. Проте за цю справу хлібороби і тваринники вже міцно взялися.

Отак перебираєш у пам'яті, що ми побудували, що придбали і як стали добре жити за ці останні неповні три роки і проникаєш великою любов'ю до натхненника всіх наших перемог і керманіча—Комуністичної партії.

Скоро відбудеться новий, позачерговий XXI з'їзд партії. Він намітить семирічний план дальшого розвитку народного господарства країни. На честь цієї події несуть трудову вахту і молода доярка Євдокія Завалко, і ветеран колгоспу коваль Іван Клименко, і краєвий доглядач худоби Іван Тішевич. Вважають себе на почесній вахті всі колгоспники.

А. КЛИМЕНКО,
секретар парторганізації.

Готувати посівне насіння

Хлібороби колгоспу імені Жданова виростили в цьому році порівняно непоганий урожай зернових і технічних культур. Добре вродила пшениця, ячмінь, кукурудза, цукрові буряки та інші культури.

Однак зобов'язань своїх артіль не виконала. Колгоспники давали слово зібрати на кожному гектарі по 45 центнерів зерна кукурудзи, а виростили тільки по 25. Кожний гектар видав на 4 центнери зернових менше, ніж передбачалося зобов'язанням.

До цього призвела та обставина, що посівне насіння в колгоспі не досить було підготовлене до сівби. Воно зберігалось в непридатних коморах, не мало потрібних посівних кондицій.

Здавалось, що керівники колгоспу в цьому році зроблять для себе відповідні висновки і по-справжньому візьмуться за підготовку і збереження посівного насіння, як золотого фонду високого врожаю. Та сталося, на жаль, інше. Посівне насіння артіль зберігає в дев'яти найгірших у колгоспників коморах. Вони вологі, в більшості своїй погано вкриті. Багато цінного зерна поїдають гризуни. І ось за кожну отаку непридатну для зберігання зерна клуню колгосп щомісяця

виплачує по 25 карбованців. Так ведеться з року в рік, а про будівництво власного зернохосовища керівники артіль не хочуть і думати.

В артіль засіяно цієї осені понад 200 центнерів насіння кукурудзи, 260 центнерів ячменю, 12,5 центнера проса, 18 центнерів соняшників та інші культури. Зараз найкращий період для повної підготовки насіння до сівби. Але в колгоспі жодна культура досі не доведена до посівних кондицій. Насіння навіть не очищене від залишків бур'янів.

— Чому у вас не готують посівне насіння до весни? — запитуємо агронома С. Гончаренка.

— Люди зараз зайняті на інших роботах, — відповідає агроном.

А черговість у виконанні тих чи інших робіт надто шкідлива. Керівники колгоспу в цьому вже переконалися.

Із всього засіяного посівного матеріалу на аналіз в контрольно-насінну лабораторію здано тільки насіння кукурудзи. Але воно має підвищену вологість, качанів не перебрано.

Необхідно організувати сушіння качанів кукурудзи на стелажах в спеціально обладнаних і опалюваних приміщеннях.

І. ЖЕРЕБЕНКО.

Будемо працювати ще краще

Після пам'ятних комсомольських зборів, які відбулися на початку цього року, в нашу ланку почали записуватися молоді дівчата, серед яких були і комсомолки. Молоді, енергійні, працьовиті, вони запалили завзяттям усіх жінок.

Члени ланки ще тоді одностайно вирішили зібрати високі врожаї сільськогосподарських культур.

Боротьбу за перетворення в життя своїх планів ми почали відразу ж. На площі, виділені під посіви кукурудзи, буряків та картоплі, вивозили перегній — по 18—20 тонн на кож-

ний гектар. Коли рослини зіійшли, дбайливо їх доглянули. Добре попрацювали члени ланки комсомолка Г. Кодацька, Т. Паргамон, Н. Федорова та інші.

Тепер можна сказати, що взяті зобов'язання ланка повністю виконала. З кожного гектара посіву зібрано по 350 центнерів буряків і по 45 центнерів кукурудзи.

В наступному році ми зобов'язуємось працювати ще краще і зібрати ще вищі врожаї.

Н. ТУПАЄНКО,
ланкова колгоспу імені
Чкалова.

Причіплювач Володимир Кирпа

Його портрет ви можете побачити на районній Дошці пошани. Володимир Іванович Кирпа вже близько трьох років трудиться причіплювачем у тракторній бригаді сільгоспартілі імені Калініна. З пошаною говорять колгоспники про молодого трудівника. Задоволені його роботою і бригадир тракторної бригади Степан Тимофійович Кізіль, і трактористи Іван Шевчук та Микола Кізіль, які працюють на тракторі ДТ-54.

У нинішньому році Володимир Кирпа вже виробив понад 400 трудоднів. Він працює так, щоб всі роботи виконувались якісно, в усьому допомагає трактористові. Дбайливо доглядає техніку.

— Володимир стане хорошим механізатором! — не без підстав говорять трактористи.

Ранньою весною, коли проходить сівба, і пізньої осені, коли завершується оранка зябу, вдень і вночі можете зустріти Володимира Кирпу в полі, біля трактора.

В ці дні причіплювач допомагає механізаторам у проведенні ремонту сільськогосподарських машин і знарядь. Молодий трудівник готується до вступу в ряди славного Ленінського комсомолу.

О. ВЕРЕМІЄНКО,
бухгалтер колгоспу імені
Калініна.

Про молоко і телята

Чи є на світі люди, які не люблять б молоко? Ні, мабуть, таких немає. Особливою пошаною користується цей цінний продукт тваринництва у членів правління сільськогосподарської артіль імені Мічуріна. Знаєте, таке свіженьке, запашне. Ох, просто не — молочко, а... чудо. Одне тільки турбує названих любителів молока, що про нього треба дбати, дбати постійно, день у день: і про раціоналі годівлі, і про корів, і навіть, як не дивно, про молодняк, призначений для поповнення молочного стада. «Навіть про молодняк? — дивується зоотехнік К. Ширявська і махає рукою. — Виросте якось».

І дійсно, молодняк росте. У двох приміщеннях другої комплексної бригади набирається сил понад 140 нетелів. Одне з приміщень аж ніяк не можна назвати приміщенням. Бо воно швидше нагадує до половини розкриту халабуду. Низьке, ще й до того стіни під гострим кутом нахилені до землі.

— Під ці стіни підпірки потрібні, — кажуть доглядачі. — А

то колись зніметься вітер, розвалить їх, і всі телята загинуть.

В обох приміщеннях брудно, тісно. Телиці стоять, притиснувшись одна до одної, не маючи змоги зручно влягтися.

Солома, кукурудзянина, зрізана сіно — ось і весь раціон годівлі майбутніх корів. Правда, якось помітивши, що становище нетелів далеко не із приємних, зоотехнік К. Ширявська пообіцяла їм виділити жом і аж три центнери дерті. Привезли жому одну машину і досить, мовляв, трошечки терпіння, дорогі телятка: обіцяного три роки ждуть. Ви краще водичку попивайте — допомагає. І п'ють нетелі воду — аж цілий раз на день. А чому? Немає води: для всіх телят виконана одна криничка. І корит невистачає.

Для того, щоб обійти молодих тварин, доглядачі змушені приносити з дому і вила, і лопати, і рядна, і сани.

На превеликий жаль, цих неподобств не помічають члени правління колгоспу, які зовсім забули дорогу на ферму до телят.

Ю. КОВАЛЬ.

Курей восени лічать

— Птахівництво — високодоходна галузь господарства, — люблять говорити керівники колгоспу імені Щорса. — Від неї можна одержувати цінні продукти харчування, пух. Нам треба розвивати птахівництво!

Отак поговорять, запевнять кого слід, а потім про все забувають. І вже в кінці року, коли на рахунок з'ясовуються нанесені птахохермою збитки, знову заходить розмова про птахівництво.

Так було і в цьому році. Завезли з інкубаторно-птаховничої станції молодняка птиці, розвели гусей, качок, курей. Не пошкодували і кормів. Понад 220 центнерів зерна було витрачено для годівлі птиці. Щедро оплачували пташницям Олександрі Флоринській та Ярині Сидоренко. Жінки лише грішми

одержали на вироблені трудоднів близько двох тисяч карбованців авансу. Все необхідне, мовляв, зроблено.

Але курчат, як кажуть, восени лічать. І правда, восени наслідки господарювання виявились плачевними. Багато молодняка загинуло. Кури неслися погано. Майже за рік від кожної несучки одержано тільки по 25 яєць.

Це тому, що приміщення для розведення птиці не підготували. Курям навіть нестися ніде було. А пташниці працювали абияк. Вони не боролися за підвищення яйценосності курей. Годували їх погано. Затрати на птахохерму були великі, а результати погані. Адже кожний десяток яєць коштує колгоспові 7—8 карбованців.

С. ЛАНЖЕНКО.

На заклик дніпропетровців

Підтримуємо славний почин

У кожній радянській людині викликають велике захоплення величчю перспектив семирічного плану. З небувалым піднесенням готуються зустріти XXI з'їзд Радянської партії трудівників колгоспу імені Орджонікідзе. Вони ще ширше розгортають змагання за те, щоб у наступному році, першому році семиріччя, одержати високі врожаї всіх культур, збільшити виробництво продуктів тваринництва. Кожний день всенародного змагання на честь XXI з'їзду КПРС породжує нові патріотичні починання. Звістка про них надходить і до нас у село Бірзулово.

Якось ввечері серед механізаторів зайшла мова про славний почин тракторних бригад Героя Соціалістичної Праці Олександра Гіталова з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Ново-Українського району, Кіровоградської області, і Гаврила Сулими з колгоспу імені Фрунзе Межівського району, Дніпро-

петровської області. Обговоривши результати змагання за 1958 рік і обмінявшись досвідом, обидві бригади вирішили змагатися за те, щоб у першому році семиріччя добитися високого врожаю всіх сільськогосподарських культур і, зокрема, просапних.

— А які ж зобов'язання взяла бригада Гіталова? — запитує тракторист Василь Прокопчук.

— Бригада Гіталова зобов'язалася в наступному році виростити й зібрати по 50 центнерів зерна кукурудзи, по 400 центнерів силосної маси кукурудзи, по 22 центнери соняшників і по 275 центнерів цукрових буряків на кожному гектарі. Такі ж високі зобов'язання взяла і бригада Сулими, — розповів я механізаторам.

— Про славний почин я вже чув. А чому б і нам не подбати про різке зниження затрат праці на вирощуванні просапних? Адже в колгоспах Дніпро-

петровської області вирішили в 1959 році повністю відмовитися від ручної праці на обробітку просапних культур, — сказав механізатор Олексій Москаленко.

Довго тривала ця розмова. Кожний вносив свої пропозиції, висловлював свої думки, ділився досвідом. І дійшли до одного висновку — зробити кукурудзу й соняшник нетрудомісткими культурами, різко знизити затрати праці на вирощування цукрових буряків. Згадали й про те, що в цьому році непогано попрацював тракторний агрегат Володимира Хмельницького та Олексія Москаленка. Трактором КДП-35 вони вдвох доглядали 15 гектарів зернової кукурудзи і 70 гектарів кукурудзи, призначеної на силос. Восени виявилось, що механізатори одержали по 42 центнери качанів кукурудзи на кожному з 15 гектарів, а зеленої маси зібрано близько трьохсот центнерів з гектара. Всі роботи по догляду за кукурудзою провадили механізатори.

Радісна звістка облетіла кол-

госп. Хлібороби Дніпропетровщини виступили ініціаторами ще одного важливого починання. Трудівники сільського господарства області звернулися із закликом: «Забезпечимо комплексну механізацію вирощування кукурудзи, соняшника та інших просапних культур на всій площі посіву і виростимо високий урожай цих культур у 1959 році».

— Почин дніпропетровців має велике значення. Чому б і нам не створити механізовані ланки, закріпити за ними площі? — сказав Василь Прокопчук. — Я згоден очолити одну з таких ланок.

— Я підтримую цю думку і готовий працювати разом з Прокопчуком, — заявив Олексій Москаленко.

Комуніст Василь Прокопчук взяв зобов'язання трактором «Беларусь» вирощувати кукурудзу на площі 100 гектарів. Причому всі роботи, починаючи з сівби, догляду за посівами і кінчаючи збиранням, буде механізовано. Механізатор дав слово одержати по 400 центнерів зеленої маси з гектара.

Разом з Прокопчуком у ланці працюватиме механізатор широкого профілю Олексій Гнатюк Москаленко. Він — машиніст сівалки, зараз працює у кузні на ремонті, а коли приїде час збирати зелену масу — пересяде на силосозбиральний комбайн.

Механізовану ланку забезпечено всім необхідним для успішної роботи. До трактора є причіпне знаряддя — навісний плуг, культиватор. Сівбу провадитимуть квадратно-гніздовим способом. На сівбі буде зайнято лише два члени ланки. Все це дозволить набагато скоротити затрати коштів і трудоднів.

Зараз механізатори бригади працюють над тим, щоб за прикладом дніпропетровців створити кілька механізованих ланок, які б займалися вирощуванням кукурудзи, соняшників. Щоб зменшити затрати на вирощуванні цукрових буряків, проведемо букетування посівів.

С. БОНДАРЕНКО,
бригадир тракторної
бригади, секретар парт-
організації колгоспу
імені Орджонікідзе.

З редакційної ПОШТИ

Колгоспний тесляр

Старожили пам'ятають, як найбільш селяни Канежа об'єднувалися в товариства для спільного обробітку землі. Серед них був і селянин Петро Остапович Волокан.

Багато років свого життя віддав Петро Остапович зміцненню рідного колгоспу. Зараз йому вже понад 60 років. Пора б уже й на відпочинок. Але

сумлінний трудивник ще й до сі трудиться теслярем, в міру своїх сил допомагає колгоспові імені Леніна ремонтувати інвентар, виконувати інші роботи.

За добру працю односельчани дуже люблять і поважають Петра Остаповича Волокана.

О. ДАНИЛОВ,
колгоспник.

Готуємось до свята

Учасники художньої самодіяльності Лікарівського сільського клубу діяльно готуються до зустрічі свята Нового року. Члени співочого та драматичного гуртків готують цікавий концерт, в програмі якого пісні, танці, вірші.

В гуртках художньої само-

діяльності беруть активну участь секретар сільради Ніна Секрет, колгоспниця Марія Каблова, вчитель Василь Шевченко, секретар комсомольської організації колгоспу механізатор Микола Пшенишний.

Н. КРАВЧЕНКО,
колгоспниця.

Друзі книги

Комуністична партія і Радянський уряд приділяють велику увагу розгортанню книжкової торгівлі.

Просуваючи книги в широкі маси читачів, Ново-Миргородський книжковий магазин, де завідує В. Клець, особливо дбає про задоволення запитів колгоспників, механізаторів, спеціалістів сільського господарства. Це пояснюється передусім напрямом економіки району, почесними завданнями, що стоять перед трудівниками села в боротьбі за збільшення виробництва продуктів землеробства і тваринництва.

Останнім часом магазин з місяця в місяць перевищує план реалізації книг, що є кращим свідченням потягу людей до літератури. Покупці магазину—друзі книги—часто навідуються сюди, стежать за новинками літератури. Книжки відділу сільськогосподарської

літератури останніх видань не залежуються на полицях.

Працівник магазину Л. Ракулєнко забезпечує вчасну реалізацію сільськогосподарської літератури. Вона постійно вивчає запити трудівників на книги і задовольняє їх. Часто покупці замовляють нові видання, а працівники магазину роблять все для того, щоб книги були одержані.

Тепер працівники магазину зайняті тим, щоб сільськогосподарська книга потрапляла до рук читача, якому вона найбільш потрібна. Так, під час проведення наради передовиків сільського господарства Л. Ракулєнко організувала торгівлю книгами у фойє Будинку культури. В цей день було додатково продано багато сільськогосподарської та художньої літератури.

В. СКЛЯРЕНКО,
робітниця плодо-консервного заводу.

На знімку: в книжковому магазині м. Ново-Миргорода.

Коли нам видадуть паливо?

Ново-Миргородська ремонтно-технічна станція вже давно завезла вугілля та брикет, призначений для видачі механізаторам колгоспних тракторних бригад. Минуло чимало часу, а паливо одержали лише поодинокі механізатори.

Нещодавно я звернувся до керівників ремонтно-технічної

станції з проханням, щоб видали паливо. Мені відповіли:

—Зараз відсутній голова місцевого профспілки, почекайте...

До якого ж часу можна чекати? Адже надворі вже зима.

І. КАЛЬНИЦЬКИЙ,
тракторист.

В місті Кобло—на крайньому заході Монгольської Народної Республіки—працює музично-драматичний театр. У його репертуарі—п'єси монгольських драматургів, присвячені сучасному життю МНР, а також національні опери.

На фото: хор Кобдоського музично-драматичного театру виконує пісню про монголо-радянську дружбу.

Фото А. Денисовича
(Фотохроніка РАТАУ).

По сторінках журналів братніх країн

ЦІННИЙ ДОСВІД

Поряд з розвитком індустрії за роки народної влади в Болгарії розгорнулось широке житлове будівництво. Змінилось обличчя міст і сіл. Так, у другій п'ятирічці держава, народні Ради, підприємства і приватні особи збудували 8,2 мільйона квадратних метрів житлової площі, з них 4,5 мільйона квадратних метрів у селах, де споруджено 63.000 будинків.

У директивах VII з'їзду БКП передбачається за планом державного житлового будівництва спорудити для трудящих близько 4 мільйонів квадратних метрів площі, тоді як в роки другої п'ятирічки було збудовано лише 2,7 мільйона квадратних метрів. Важко сказати, скільки метрів житлової площі буде збудовано на кошти народних Рад, підприємств, і особливо приватних осіб (забудовників), але можна не сумніватися, що в багато раз більше, ніж раніше.

Для спорудження житлових будинків потрібні величезні кількості будівельних матеріалів, особливо цегли, яка виготовляється не тільки заводами, але й ручним, так званим відкритим способом.

Цей цінний досвід болгарських селян набирає тепер великого поширення в Радянському Союзі.

Процес ручного виготовлення цегли проходить чотири етапи: 1. підготовка глини, 2. формування сирцю, 3. укладання сирцю в сушила, 4. випал у польовій печі.

Глину, потрібну для денного виробництва цегли бригадою з 6 чоловік (4—5 тисяч штук цегли), викопують і доставляють за день до формування цегли. Дуже важливо добре підготувати глину. В ній не повинно бути грубих домішок—

коріння, ванникових, кварцових та інших каменеподібних тіл. Її подрібнюють і перемішують у ромбовидних формах, де товщина глиняного пласта повинна бути 40 сантиметрів. Кількість необхідної для глиняного тіста води визначається на око. Потім заповнюють глиною дерев'яну колодку, підсушену спочатку піском.

Сирець укладають на рівній площадці, через 5—6 годин повертають на ребро, через який же проміжок часу вмішують кількома рядами в так звані банкетти. При цьому важливо, щоб постійний вітер дув їм у лоб, по довжині укладеного сирця.

Сушіння триває 10—20 днів залежно від пластичності і складу глини. При високій пластичності є небезпека виникнення тріщин, бо виділення вологи в такому разі утруднено. Щоб уникнути цього, треба зменшити інтенсивність сушіння, для чого укласти сирець в банкетти густіше.

Випалювання провадиться в так званих копторах—відкритих польових печах, які споруджують звичайно на підвищенні. Випалюють тільки цеглу, що добре просохла. Для випалу використовують дрібне буре вугілля класу 0-16, дрова або солому. Для випалу тисячі штук цегли потрібно 400—450 кілограмів вугілля. В невеликих кількостях вживається і крупне кам'яне вугілля, яким звичайно засипають найнижчі ряди печі, там, де починається горіння.

Польові печі розраховано на 17—20 рядів сирця. Між ними насипають тонким шаром дрібне вугілля. На периферії вугільний шар повинен бути товщим, а в центральній частині тоншим, бо тут витрачається менше тепла. Згори

сирець покривають двома рядами випаленої цегли (для цього можна використати і половинки), укладеної в товщину. Потім піч засипають тонким шаром землі, щоб захистити верхні ряди від остигання і дощу.

Крім того, піч замурують випаленою цеглою з трьох боків на відстані 4—5 сантиметрів від сирця. Проміжок заповнюють пошлом або піском. Ізовні стіни обмазують піщаною глиною, щоб не проходило повітря.

Якщо організується виробництво великих кількостей цегли, рекомендується споруджувати піч з постійними стінами.

Тепер у Болгарії з успіхом застосовується поліпшений спосіб ручного виготовлення цегли. При заповненні печі сирцем між його рядами прокладають кілька, залежно від ширини печі, вертикальних каналів (труб) діаметром 15—25 сантиметрів, які виходять на поверхню. Їх основу заповнюють вугіллям перед запуском печі. Потім протягом одного-двох днів в них засипають вугілля, поки жар не вийде на поверхню печі. Вертикальні канали збільшують тягу, завдяки чому вугілля згорає інтенсивніше, вогонь розподіляється рівномірніше і по горизонтальному і по вертикальному перерізу печі, і випал скорочується на 25—30 процентів, тобто триває 12—14 днів. Брак у таких випадках зводиться до мінімуму.

Комбіноване виробництво цегли полегшує житлове будівництво в Болгарії, дає можливість швидко задовольняти потреби трудящих міст і сіл в житлі.

Марія ГЕОРГІЄВА.
(Журнал „Болгария“ № 9, 1958 рік.)

Буровугільні півбрикети—добре паливо

Україна має великі запаси бурого вугілля. Це паливо здебільшого використовується в спеціальних шахтних топках електростанцій, котельних. Але, як показав досвід, у вигляді півбрикетів його можна застосовувати і в домашніх печах, плитках, грубах. Наша артіль «Різнопром» розташована в зоні видобування цього вугілля, виготовляє півбрикети так званим мокрим способом.

Цей спосіб дуже простий. Для виготовлення партії півбрикету беруть 1480 кілогра-

мів бурого вугілля з кар'єрною вологістю 56—58 процентів, 70—100 кілограмів тирсу або її замінників—соняшникової лузги, солом'яної січки, лісової хвої, різаного листа (як в'яжучий матеріал і для створення пористості). Ця суміш додатково зволожується і пресується. Виходить півбрикет вологістю 65—70 процентів. Потім його сушать на сонці 3—4 дні і укладають у штабелі. Агрегат для виготовлення півбрикетів складається з пневматичного преса, змішувача, двох редукторів, двох стрічкових

транспортів, чотирьох малопотужних електродвигунів. Вартість усього агрегату не перевищує 42 тисяч карбованців. Його продуктивність за зміну—18—20 тонн палива.

Півбрикет нашої артілі знайшов масового споживача. Його охоче купують школи, медичні і дитячі заклади, клуби, колгоспи, робітники і службовці.

К. СУКАЧ.
м. Звенигородка,
Черкаська область.

Редактор
Х. СОКОЛОВСЬКИЙ.